

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanih, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, zjutraj izdane opoldne, večerno izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izdatki priloge ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po štosti premijama ali v Gorici na dom pošiljane.

Vse leto 18 K 20 ali gl. 6:60
pol leta 6 . 60 . 3:30
četrť leta 3 . 40 . 1:70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1:60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pisan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdaje.)

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. lv. Meljavec) tiska in zal.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9.
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.
Neplačanih pisem ne sprejema ne uredništvo ne upravnistvo.

Oglaš in poslanice
se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglaš je plačati loco Gorica.
„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakoletno 1 gl. 80 kr. — Oglaš v „Slov. knjižnici“ se računuje po 20 kr. petih vrstah.

Povsodi z enakim orožjem.

V članku, v katerem smo bili načrtali v kratkih potezih volilno gibanje med Slovenci na sploh, smo povdarjali, da na Kranjskem, Goriškem in v poslednjem času na Štajerskem, se imamo napredni Slovenci boriti tudi s klerikalizmom. K temu dejstvu privedamo danes drugo, namreč, da klerikalizem se bori v vseh teh deželah proti naprednjakom z enim in istim ostudnim orožjem, to je z zatiranjem, da vsak naprednjak ali „liberalec“ je brezverec. Na Kranjskem ropotajo že celo vrsto let s priznico, da naprednjaki so brezverci, kljub temu, da še doslej niso mogli dokazati istinosti svojih trditve, istotako grmi s priznico v naši deželi vsako nedeljo, da naprednjaki so brezverci, in na Štajerskem pričena tudi nekaj takega. Mariborski „Slovenski Gospodar“, vreden bratec našega „Prim. Lista“, je že začel zbadati vse tiste, ki se ne uklanjajo brezpogojno farovski komandi, da napadajo vero. V sredo je bil v Mariboru evharistični shod lavantinske duhovščine, na katerem se je poleg drugega tudi premnogo politikovalo. Zato smo prepričani, da posledica bo ta, da tudi na Štajerskem začne po cerkva politične pridige, in tako bomo Slovenci kar v treh deželah tako brezmejno srečni, da bo grmela s priznico namesto besede Božje druga „beseda“, ki se bo sukala le okoli volitev in politike z lažljivo trditvijo, da je vera v nevarnosti.

Kakor rečeno, na Kranjskem vihra boj med klerikalizmom in naprednjakstvom že toliko časa, ali navzlic temu zbesneli dervisi še niso mogli naprednjakom dokazati, da bi bili brezverci, ker v istini niso, pač pa so proti zlorabi cerkve v politične svrhe in proti farovski komandi, ki hoče edina zapovedovati v deželi. Prav tako je tudi pri nas, in najbrže sliče se razvijejo sedaj še zamotane reči na Štajerskem.

Gledé na vse to se nam zdi primerno povedati, kako sodi o veri dr. Tavčar, to je tisti dr. Tavčar, katerega pošiljajo klerikalci že leta in leta v pekel, nad katerega so sklicali že vse ludiče, ali vendar še vedno hodi po zemlji. Na volilnem shodu narodno-napredne stranke v Št. Rupertu na Dolenj-

skem (Kranjskem) se je bil oglasil tudi dr. Tavčar, ki je govoril med drugim to-le:

„Pravijo, da narodno-napredna stranka zatira vero, in da sem jaz človek, ki bi vsak dan najrajsi pojedel za kosilo kaka dva kaplana, za večerjo pa vsaj polovico petenega župnika! Vse to se Vam pripoveduje s priznico, v spovednicah in tudi drugod, ali tisti, ki vam to pripovedujejo, vejo sami prav dobro, da ne govorijo resnice, da lažejo. Našo stranko prešinja prepričanje, da sta vera in krščanstvo od Boga nam poslani dar, da mora slovenski narod obdržati svojo vero, svojo pravo, Bogu dopadljivo vero, ki poganja svoje sadove v lepih naših cerkvah, ki pa mora tičati globoko v srcu, in ne samo na koncu jezika, kakor tiči mnogim gospodom, katere Vam iz Ljubljane za prave svetnike priporočajo. Naša stranka ni proti veri, ona je v pravem pomenu verna stranka, ki se z vso verno poganja za to, da vera ostane na tistem vzvišenem prostoru, kamor spada. Vera je svetinja, ki se ne sme vlačiti po blatu vsakdanjega življenja, zlata svetinja je to, ki se, kakor vse, tudi obliči, če se po prahu vlačijo. Žalibog, da se pri nas to godi, in da je nam nasprotna stranka vero postavila za nekako agitacijsko orodje. Kakor Vi rabite molitko pri kopanju, tako rabijo klerikalci vero za molitko pri svojih posvetnih agitacijah. Pri nas se sveta vera pomeša z vsako posvetno zadevo, in skoraj je ni stvari, katere bi prečistili duhovniki ne znali zasukati na tisto stran, kjer je vera v nevarnosti. Če kje kihne kaka farovska kuharica — je vera v nevarnosti, če gosp. prosiš, da naj ne pije preveč — je vera v nevarnosti, če ga prosiš, da naj se na pohujšljivi način ne peča z drugim spolom — je vera v nevarnosti. Pri vsaki volitvi je vera v nevarnosti, in če bo izvoljen naš kandidat državnim poslancem, videli boste, kako bodo upili, da je vera v nevarnosti. Mi nismo proti veri, mi smo le proti temu, da se na lahkomišljen in naravnost pregrešen način vera meša med posvetne reči, in da se ta božja svetinja tlači v prah vsakdanjih preprirov in bojov. In to je tudi duhovnikom škodljivo, brez ovinkov lahko rečemo, da je velik del naše duhovščine naravnost podviljal. Najrajsi se ti gospodje prepirajo, in če se dandanes „gospod“ zbudi, se njegova prva misel ne peča s sv. mašo, pač pa je prva misel njegova: kje bo danes

spet kaka volitev, da bom agitiral! Agitacija, to je prav za prav prva duhovska služba naših duhovnikov, v agitacijo so privlekli že svete zakramente, in ni se dolgo, da smo z grozo začuli besede: Če ne boš z nami, ti bom mesto sv. obhajila ob smrtni uri prinesel — smirnico! Povejte mi, možje božji, ali so take razmere zdrave razmere, in ali ni v resnici tako veri kakor duhovščini v največjo škodo, če se vera meša v posvetne stvari, če se spravlja v dotiko z vsakdanjimi boji in prepiri. Vera ni agitacijsko sredstvo, tudi cerkve in priznice se ne smejo zlorabljati v agitacijo. Narodna stranka je proti temu, in če vam kdo pravi, da je proti veri, ta laže, ta prav grdo laže!“

Te besede podpisemo z obema rokama, in da so resnične, o tem je prepričan vsaki mož pri nas, ki zna misliti s svojo glavo.

Nò, kljub temu se bodo ponavljale take lažnjive trditve v cerkvah in na voliščih, kljub temu bodo rabili „brezverca“ kot orožje proti vsem pristašem narodno-napredne stranke, dokazati pa svoje trditve ne morejo in ne bodo mogli, ker nimajo za to nikake podlage.

S ponosom smemo reči, da pristaši narodno-napredne stranke so lahko prav dobri kristjani in brez dvoma mnogo boljši od onih, kateri capljajo v vsem le za kaplanom ali kuratom. V vrstah teh pač dobis marsikakega „brezverca“ ali pa še slabše, v naših vrstah pa so možje, ki cenijo vero prav, ali ki se upirajo in se bodo tudi upirali zlorabi vere in cerkve.

Ako pa se bo nadaljevala tista divja gonja iz farovžev in cerkva, ako ne nehate profanovati vero in zlorabiti svoj stan, in ako se porodi potem proti Vam odpor, kakor ga zaslužite, ako ljudstvo res začne siliti drugam, nò, potem pripisite si posledice sami sebi. Ako hočete imeti več takih pojavov, kakor so bili pred časom v Ajševici po krivdi nerodnega kromberskega duhovnika, ako hočete imeti se prizore, kakor zadnjo nedeljo v Vrtojbi, ko so sli namesto v cerkev na polje, ako hočete imeti vse to in radi tega neizogibne posledice, ki ne bodo v dobro ne katoliški cerkvi in ne nje duhovščini, le nadaljujte, ste v tem pogledu na pravi poti!...

Vas, volilci, morajo vse take in slične reči ogreti, da se otresete komande iz farovža, ki Vas tlači in mori na vseh koncih in krajih, da začnete misliti tudi v svojo glavo ter da volite po svoji vesti in prepričanju. Nečuvstvo je, kaj se godi po naših cerkvah in na voliščih, nečuvstvo je to, zato pa mora nehati. Neha pa takrat, kadar boste stali kakor en mož proti komandi iz farovža. Takrat, vedite, potihne hujskanje v svetlišču in na volišču, in mir se povrne med občane, v cerkev pa — beseda Božja!

Prvi in glavni korak k temu pa so e danje volitve. Ta korak storite, ako volite le narodno-napredne volilne može! Volite jih torej!

DOPISI.

Volčjo, 20. novembra 1900. — Kakor znano, so se vršile dne 16. t. m. tudi v Volčah volitve zaupnih mož. Žalibog, ker moramo poročati, da je narodno-napredna stranka propadla, ali bi ne bila, pa na dan volitve smo videli dogodke, kakor nihče se menda do zdaj še nikjer ni pripetilo.

Sicer je za nekaj nedelj poprej bivil kaplan pred oltarjem v cerkvi po narodno-napredni stranki udrihal in je na vse mogoče načine skušal, ukazati, da naj se tisti listi, katere je on ob enem liberalne in umazane imenoval, ne čitajo ter to pod smrtnim grehom prepovedal. Listi, katere je imenoval gosp. v cerkvi, so „Slovenski Narod“, „Soča“ in „Primorec“, ter je prenavdušeni in fanatični gosp. nunc celo priporočal pobožnim in njim udanim ovčicam, da naj v take družbe in v take hiše, kjer se nahajajo ti listi, pod smrtnim grehom ne zahajajo.

Reči pa moramo, da ga je občinstvo vse, kar se količkaj zaveda, popolnoma preziralo ter v obče grajalo, edni so bili mnenja, kako more to biti, ker on tako pridno vse „Soče“ in „Primorce“ tako rekoč prvi prečita, drugi spet so bili mnenja, da take pridige pač v cerkev ne spadajo, ter se je dal gospodu nuncu kaplanu kolikor toliko tudi razumeti, da s takimi neumnostimi gotovo ne bo cele občine teroriziral. Gosp. kaplanček je na veliko žalost nekaterih odšel osem dni pred volitvami ter se preselil v lepši kraj, to je

— 33 —

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravske.

(Dalje.)

Očividno je tudi ona izvedela, da je zginila Ligija, in misleča si, da ona lože nego Aulo poizve kaj o tem od Akte, je prišla k njej po novice. Ker je srečala Vinicija, je obrnila proti njemu svojo drobno, blede lice ter rekla čez trenutek:

»Bog ti naj odpusti, Marko, krivico, katero si storil nam in Ligiji.«

Vinicij je stal z nagubanim čelom, z občutkom nesreče in krivde, toda ni razumel, kako bi mu Bog imel in mogel to odpustiti, in čemu mu je Pomponija govorila o odpuščenju, ko bi imela le govoriti o maščevanju.

Konečno je odšel z glavo brez sveta, polno težkih mislij, velikih skrbij in otrplosti.

Na dvorišču in pod galerijami so se porivale nemirno tolpe ljudi.

Med suznjimi iz palače si videl tu viteze in senatorje, ki so prišli povpraševati po zdravju male Auguste ter so ob enem hoteli, pokazati se v palači in tako razodeti svojo skrb, bodisi tudi le zgolj cesarjevemu suznju.

Novica o bolezni „bogatice“ se je urno raznesla, kajti pri vratih so se prikazovala neprestano nova bitja in zunaj je bilo videti celo množico. Nekateri iz

prišlecev, videči, da je Vinicij odšel iz palače, so ga povpraševali po novicah, toda on, ne odgovarjaje na vprašanja, je šel dalje, dokler ga Petronij, ki je tudi prišel po novice, ni ustavil.

Vinicij bi se bil pri pogledu nanj brezdomno zopet razjaril ter storil v cesarjevi palači kaj groznega, ako bi ne bil odhajal baš od Akte ves potr, onemogel in uničen, da ga je za trenutek zapustila celo prirojena mu vročernost.

Odrinil je Petronija ter hotel iti dalje, toda ta ga je vstavil posiloma.

»Kako se ima božanstvena Augusta?« ga je vprašal.

Toda to nasilje je razburilo znova Vinicija ter ga zelo razžalilo.

»Naj pogoltno peklo njo in vso to hišo!« je odgovoril, škripaje z zobmi.

»Molči — nesrečnej!« reče Petronij ter, ozrši se okrog, urno dodá:

»Ako hočeš, zvedeti kaj o Ligiji, pojdi z menoj! Ne, tukaj ne povem nič. Pojdi z menoj, povem ti, česar se spominjam, v nosilnicah.«

In obješi mladega moža, ga urno odpelje iz palače.

Za to mu je tudi bilo poglavitno mar, ker ni imel nikakih poročil. Kot človek, ki je rad svetoval ter je navzlic večerajšnemu ogorčenju imel vendar mnogo sočutja z Vinicijem in čuteč se ob enem odgovornega za vse, kar se je pripetilo, si je nekaj domislil, in ko sta sedla v nosilnice, je dejal:

»Pri vseh vratih sem nastavljal svoje suznje, da stojé na straži ter jim dal temeljit popis dekleta in tega orjaka, ki jo je odnesel od cesarjeve gostije. Ni

dvoma, da jo je nam on izpulil. Čuj me! Mogoče, da jo namerava Aulo skriti kje na deželi, in v tem slučaju bomo vsaj vedeli, na katero stran jo je odpeljal. Ako je pri vratih ne zapazijo, bo nam to dokaz, da je ostala v mestu, in še danes jo začnemo iskati.«

»Aulovi ne vedó, kje se nahaja,« odvrne Vinicij.

»Ali si prepričan o tem?«

»Videl sem Pomponijo. Tudi ona jo išče.«

»Včeraj ni mogla oditi iz mesta, kajti vrata so

bila zaprta. Dva moja služabnika stražita pri vsakih vratih. Jeden ima oditi za Ligijo in za orjakom, drugi pa se takoj vrniti, da nam naznani, kam sta odšla.«

»Ako je še v mestu, jo najdemo, kakor tudi onega Liga, katerega je po sledu lahko spoznati. Srečen si, da ti je ni pograbil cesar, in da se to ni zgodilo, to ti morem zagotoviti, kajti na Palatinu nimajo zame nikakih tajnostij.«

Toda Vinicij, prevzet več od žalosti nego jeze, je s pretrganim glasom, z raztiljenjem, začel praviti Petroniju, kaj je slišal od Akte, kaka nova nevarnost grozi Ligiji, nevarnost tako grozna, da bo treba ubegniti skrbno skriti pred Poppejo, ako se sploh najde njeno skrivališče. Na to je trpko oštel Petronija za njegov svet.

Ako bi ne bilo Petronija, bi bilo vse drugače. Ligija bi ostala pri Aulovih, in Vinicij bi se lahko shajal z njo vsaki dan ter bil pri tem srečnejši nego cesar. In ker se je dal premagati občutkom, se je pri tem čimdalje bolj raztiljeval, da so mu konečno od žalosti in jeze jele solze kapati iz oči.

(Dalje pride.)

blagajne je to, da se je sklenilo, da se v prihodnje določi število odposlancev po povprečnem letnem številu delavcev in ne, kakor sedaj, po številu od 31. grudnia, ker v tem času imajo slovenske blagajne najmanj članov, laske pa največ. Pozimi je namreč na Primorskem delo omogočeno, drugodi pa ne. Rezervni zaklad zvezi pripadajočih blagajn iznaša 260.712.604, gld., rezervni zaklad zveze pa 23.384.85 gld. Ker pa ta fond ne zadostuje po § 8. zvezinih pravil, sklenilo se je, da se ima za leto 1900. vplačati zvezi 10% od preostanka posameznih blagajn. — Vložil in vsprejel se je ugovor zoper načelnstvo, ker se pravila niso izpremenila tako, kakor je bilo na lanskem zborovanju sprejeto z večino glasov. — Zelo viharno debato je povzročila prošnja bolniške blagajne v Pulju za posojilo 8000 K proti 4% obrestovanju in letnemu vračilu 2000 K. Celotno med slovenskimi odposlanci so nastala nasprotstva. Končno se je sprejel predlog, da se posojilo 4000 K dovoli.

Razstavo domače industrije pripravlja za prihodnje leto Rusija. Toda ta razstava bo imela zaradi razširjenosti države take dimenzije, da je skoro nemogoče pripraviti v tako kratkem času vse potrebno. Za to jo najbrže odgodi na drugo leto.

Kronski desetaki pridejo v promet v marcu prihodnjega leta, in sicer največ v skupni vrednosti 160 milijonov kron.

Dohodki mrtve roke. — Katoliška cerkev je imela l. 1880. 20 milijonov gld. dohodkov, l. 1890. 26 milijonov dohodkov. 15 milijonov stroškov, 11 milijonov čistega dobička. Leta 1895. 27 milijonov dohodkov, 16 milijonov stroškov, 11 milijonov čistega dobička. Pa bo še kdo tarna! o ubožstvu naše cerkve? To so pač pravi viri, iz katerih naj zajemajo tisti škofje, ki hočejo ustanavljati svoje gimnazije, in ne odirati ljudstva!

Petrolejski kartel. — V najbližjem času se bo bajé vršil shod, na katerem se bo predlagalo, naj se odpove 30. aprila p. l. avstrijski petrolejski kartel. Velike rafinerije namreč, ki so ob enem lastnice dolov za mineralno olje, nimajo več koristi od kartela, ker krije sedanje proizvajanje mineralnega olja komaj domačo potrebo in so zatele zato cene surovine znatno stopati. Daljši vzrok bajé je, da je izvoz avstrijske rafinaže v poslednjih mesecih zaradi derute na ruskem trgu popolnoma oslabil, in tudi nove nastale, manjše rafinerije so se varale v nadeji, da jim bo odkazan po kartelu kolikor toliko večji del kontingenta.

Kmetijske šole. — Avstrija ima 2.000.000 samostalnih kmetov in 13.351.400 ljudi se živi od kmetijstva kod udje kmetijskih rodov. Na Pruskem pa je okoli 1.200.000 samostalnih kmetov. In vendar je imela Avstrija v letu 1897. kmetijskih šol le: 35 dvoletnih, 46 zimskih in 119 nižje organiziranih, pristevši tudi 38 specialnih s 3477 učenci. Prusko pa je imelo v tem letu 30 dvoletnih kmetijskih šol, 90 zimskih in 725 nadalje-kmetijskih šol pri občinskih šolah. Ako primerjamo to statistiko, spoznamo, kako skrbje za kmeta druge države in kako naša.

Evropska borzna kriza, ki znižuje počasi toda gotovo kurze celih kategorij vrednostnih papirjev, se je razširila iz Petrograda na Berlin, Brusel, Paris in London. Vzroki te krize so političnega in narodnogospodarskega značaja. Transvalška vojna je stala Anglijo dosedaj že 2½ milijarde neših kron, in kdo vé, kako globoko bo morala ta država segniti v svoje blagajno, predno bo bojne igre v Afriki konec. Anglija je likvidovala šele del svojih računov in to v Ameriki, ostalo pa je ostalo v kreditu angleških bank in milijonarjev, ki odpovedujejo za to kredit na borzi, ker niso dobili denarja. Ekspedicija evropskih sil v Kitaj tudi ni zmenila položaja. Belgijski spekulanti, katerim se je sanjalo o ruskih rubljah, so se

varali v svojih nadah in so začeli jemati svoje kapitale z ruskega trga in industrije (Belgija se udeležuje v ruski industriji skoro s polovico kapitala, ki se obrestuje po 5%). Gospodarski vzroki pa so v vsaki državi drugačni. Na Ruskem so se tujci, nepoznavajoč razmer te dežele, puščali preveč v spekulacije, ki pa ne odgovarjajo njih nadejam, zato izgubljajo akcije oni. Nemško je dobilo preveč poguma zaradi svojih finančnih in industrijalnih uspehov. V poslednjih štirih letih je zrealizovalo 12½ milijard K in se udeležilo še tujih podjetij z 2½ milijardama K. Za to so padli nemški papirji na francoskem trgu za 25 do 30%, ceravno se ni čulo o nikakem polomu kakega velikega nemškega zavoda. V Franciji pa raste razna tramvajška društva kakor gobe in uvajajo na borze svoje akcije do 50 in 100% premijev.

Dohodki vladarjev. — Vsakdanjih dohodkov ima predsednik severoamerikanskih združ. držav: 800 K, predsednik francoske republike 3600 K, belgijski kralj 9600 K, italijanski kralj in angleška kraljica vsak po 38.800 K, nemški cesar 48.000 K, avstrijsko-ogerski cesar 60.000 K, turški sultan 96.000 K, ruski car 144.000 K.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8

priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, dal matinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Cene zmerne. Pošrežba poštena.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih svetil za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

~~~~~

C. kr. privilegirani kroji,

vsakteremu koj razumljivi kroit.

Kar napove iz knjige tabelna mera, to izpolni vsake velikosti in mode.

MARTIN POVERAJ

v Gorici,

civilni in vojaški krojač,

z zalogo najfinjšega blaga.

Edino na Travniku št. 22. I. nadstropje.

Ima svojo izborni zalogo vsake vrste blaga za obleke iz inozemskih in avstrijskih tovarn in gotovih oblek, dežnikov in sobnih plaščev za vsako sezono.

Velika izbér:

zavratnice in ovratnikov, gotovega perila in srajce Jäger ter vseh drugih k oblekam spadajočih priprav za vsaki stan po najnižji ceni.

Sprejemajo se naročila za izdelov. raznih oblek jaket, pelegrin, dežnih plaščev, tudi za dame, po najnovejši modi.

~~~~~

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček

priporoča ravnokar izšle knjige:

„Marco Visconti“, ital. spisal Tommaso Grossi; cena s poštnino vred K 2-60.

„Odiseja“ II. izdaja; po Homeru prosto prevel prof. A. Kragelj; cena s poštnino K 1-40.

„Venec slov. povestij“, III. knjiga, prevodi iz raznih slovan. jezikov; cena s poštnino vred K 1-40.

Na zahtevo pošiljamo cenik naših izdaj zastonj.

„Ljubljanska kreditna banka“
v Ljubljani
Špitaliske ulice št. 2.

Nakup in prodaja
vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut itd. po najkvalitetnejših pogojih.

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.
Zavarovanje proti kurzni izgubi.
Promese k vsem zbranjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na girokonto s 4½% nim obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga.
Eskompt menjic najkvalitetnejše.
Borzna naročila.

Kuštrin Anton

trgovec

z jedilnim blagom

Gospiska ulica šte. 23.

Priporoča svojo zalogo jestvin in kolonijalij po jako nizkih cenah.

Ima zalogo vsakovrstnega olja, na vadnega in najfineje vrste „Luka“.

Razpošilja naročeno blago tudi na deželo po pošti od 5 klg. naprej.

Obljubuje točno in hitro postrežbo.

~~~~~

Tovarna lanenega cvilna

Jos. Iv. Langer

Post Bukowitz pr. Hohenstadt na Moravskem
priporoča svoj izdelek vbaljen v trajni svetlo-beli barvi za ročno izdelovanje čipk dva-, tri- in večkratno vseh števk in barv.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Prva slovenska trgovina z železjem v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo št. 5. Podružnica konec Raštela št. 2.

Zaloga v ulici Morelli št. 12, v Gosposki ulici št. 7. v posojilnični hiši.

Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščevine, orodja za razne obrti in pohišnega, štedilna ognjišča, peči, cevi in predpečnike, nagrobne križe.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbe. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolice
izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. Nussbaum-a v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga
najboljšega koroškega Acalon in Brescian-jekla.

Zaloga Portland in Roman-Cementa, kmetijskih strojev iz prvih tovarn. Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.

Odlikovana kleparska delavnica

Artur Makutz

Gorica

Ozka ulica št. 1 — Via Stretta 1.

Priporoča svojo kleparsko delavnico ter zalogo kleparskih izdelkov za kuhinjo itd., ima zalogo žlebov vseh vrst za nove stavbe, oziroma preskrblja iste v najkrajšem času.

Prevzema naročila za vpeljavo strelovodov, tudi pozlačenih. — Izdeluje pumpe za vodo. Prireja vpeljavo vode z cevmi vsake vrste.

V lastni zalogi ima stroje za žvepljanje sodov iz cinkanega železa, škrapilnice proti peronospori (ponovljene po Vermorelovi sestavi); mehove za žvepljanje grozdja raznih sistemov itd. itd.

Postrežba točna. — Cene zmerne.

POZOR!

Zaloga vsakovrstnega pohištva

Anton Breščak

v Gorici,

Gospiska ulica št. 14 in ulica Vetturini.

V zalogi ima

pohištvo vseh slogov

za vsak stan,

priprostega in najfinejega izdelka v veliki izbiri.

V ZALOGI IMA: Podobe na platno in šipe, ogledala, žime in platno, razne tapacarije itd.

Daje tudi na obroke!